

دریچه

چرا حادثه پلاسکواين اندازه توجّه و همدردی عمومي را جلب کرد؟

حبیب الله معظمی . پژوهشگر و مدرس

● حادثه آتش‌سوزی و ریزش ساختمان پلاسکو زنده جامعه را به‌شدت درگیر و به خود مشغول کرده است. این حادثه و این رویداد اجتماعی چرا چنین کم‌نظیر توجه عمومی را جلب کرد؟ این نوشته برای پاسخ به این پرسش است.

۱- پلاسکو سوزۀ ملی: ساختمان پلاسکو یکی از کانون‌های اصلی و متمرکز استقرار کسب‌وکار و فاکتور تولیدکنندگان پوشاک در ایران بود. این کانونی دیرپاست و مربوط به چند سال اخیر نمی‌شود. بسیاری از فروشندگان خرده‌بای پوشاک در شهرستان‌های ایران هر روز در رفت‌وآمد به این محل برای سفارش و خرید و تحویل کالا بودند. علاوه‌براین استقرار نزدیک به ۶۰۰ مغازه عمده‌فروش یا خرده‌فروش اصلی در آنکه هر کدام دست‌کم پنج نفر را به طور مستقیم در خود مشغول کرده بود و به همین تعداد واحد کسب‌وکار و تولیدکننده عمده در اطراف آن، در پاساژها و مغازه‌های اطراف، ده‌ها هزار نفر را به طور مستقیم به این حادثه حساس و مربوط کرده است. پلاسکو نماد تجارت نوین ایران با آغاز دهه ۴۰ است که سرازار مدرنیته در آن سال‌هاست. پلاسکو نخستین و قدیمی‌ترین برج تجاری و مرتفع‌ترین برج تجاری قدیمی ایران بود. ساخت آن در محاسرات چهارراهی (چهارراه آسمانستان) که یک سویش به گذر مشهور فرهنگ و تاریخ (گذر نادری) در دهه‌های ۲۰ و ۳۰ می‌رسد و ایجاد همسایگی و تلاقی بین فرهنگ و تاریخ و تجارت در ایران جدید آن سال‌ها، بسیار بامعناست.

۲- آتش‌نشانی به‌مثابه کنش مطلوب ایرانیان: شاید هیچ حادثه‌ای (حادثه بم‌هو حادثه) اجتماعی تاکنون به اندازه حادثه پلاسکو آتش‌نشانان را در ایران در کانون توجه افکار عمومی قرار نداده است. حادثه پلاسکو برای آتش‌نشانان دو وجه نزد افکار ساخت: آگاهی افکار عمومی نسبت به وجود و عمق خطر چنین حرفه‌ای و نیز همدردی ایرانیان با این کنشگران حرفه‌ای و سازمانی در حادثه پلاسکو مردم آتش‌نشانان را به‌مثابه مجاهدان و حارسانی یافتند که به جان مردم توجه می‌کنند. آنها خود را به خطر می‌اندازند تا جان دیگری را نجات دهند. چنین فداکاری‌ای در تاریخ و فرهنگ ایرانی ریشه دارد و بسیار مورد احترام ایرانیان بوده است. به‌ویژه اگر با مطلوبیت همراه باشد. مطلوبیت همراه با گمنامی و حبس در بین جنگل سیمان و آهن (آوارها). عنصر آتش‌نشانی و آتش‌نشانان، اصلی‌ترین عامل کنشش و فراگیری و پیگیری و همدردی و بازتاب نزد افکار عمومی است. به نظر مردم این حرفه‌مندان کسانی‌اند که همیشه با حادثه‌ظاهر می‌شوند، فریاد را رسیدگی می‌کنند و فریادرس می‌شوند. آتش‌نشانان و آتش‌نشانی آنها، بخش اصلی هیجان پرکنش بافت دراماتیک و داستانی این حادثه است.

۳- کمک تلویزیون: سازمان صداوسیما در موارد نادر اقدامات خود، به این حادثه توجه خاص نشان داد و آن را پخش مستقیم تلویزیونی کرد که در عمومی سازی آن مؤثر بود. تلویزیون ما در شرایطی که ماهیت سیاسی ندارد؛ مثل ورزش، حوادث و حوزه‌های اجتماعی به قدر توانش به معیارهای حرفه‌ای نزدیک می‌شود و ای کاش با همین معیارها به حوزه سیاست وارد می‌شد و انصاف را برای بینندگان و بی‌طرفی سیاسی را متجلی می‌کرد. تلویزیون ما به مقوله‌های غیرسیاسی برای افزایش اعتبار و با اعتماد به خود و نیز جلب مشتری توجه بیشتری نشان می‌دهد و البته به آن نیاز دارد؛ اما پخش زنده این حادثه از تلویزیون به فراگیری و درگیرشدن افکار عمومی با آن کمک بسیاری کرد.

۴- بافت دراماتیک و داستانی حادثه: حادثه آتش‌سوزی ساختمان پلاسکو حدود ساعت ۷:۲۰ تا ۷:۴۵ صبح پنجشنبه آغاز می‌شود. استمداد از آتش‌نشانی برای اطفای حریق ساعت ۷:۵۹ صبح ثبت می‌شود. در گسیل آتش‌نشانان و عملیات‌هیجانی آنها که مدام خبرهای آن منتشر می‌شد، آتش‌آظها مهاری می‌شود و مانند داستان، گرک شه می‌گردد؛ اما بار دیگر نزدیک به ساعت ۱۱، حدود سه ساعت بعد از آغاز فعالیت آتش‌نشانی، مجدداً حریق اوج می‌گیرد؛ مانند اوج داستان که پیامدش فروریختن ساختمان و نیستی پلاسکو و پایان این فراز داستان است. چنین فراز و فرودی در ذات خود، بافت دراماتیک طبیعی را از حادثه پلاسکو ساخت که به کشش و هیجان پیگیری حادثه کمک بسیاری کرد. در دیگر حوادث اجتماعی مثل تصادف اخیر قطار دامغان با زلزله و مانند آنها این همه فراز و فرود رویداد را شاهد نیستیم.

۵- در دسترس بودن حادثه: در پایتخت بودن و در قلب پایتخت بودن محل حادثه به جلب توجه و بازتاب عمومی آن کمک شایانی کرد. محل حادثه به دلیل تقاطع ارتباطی این مردمی است که روزانه از این مسیر آمدوشند دارند؛ به غیر از بسیار کسانی که روزانه به‌ویژه روز پایانی هفته برای کسب و خرید به این محل رفت‌وآمد دارند. برای دسترسی ذهنی و عینی کافی بوده است. این محل به‌راحتی در دسترس رسانه‌ها قرار داشت. مقایسه شود با حادثه قطار دامغان که بیرون ایستگاه رخ داد و دسترسی به آن محل تنها از مسیر راه‌آهن با ظرفیت محدود قطارهای محلی امکان داشت؛ باین‌حال به صرف واقع‌شدن یک حادثه در تهران ذاتا به آن بازتاب ملی و جهانی می‌دهد که امید است برای تهران ریخطر چنین حوادثی دیگر رخ ندهد که بازتاب آن و راحتی آن معلوم نیست چه می‌شود و به کجا می‌انجامد.

معصومه اصغری: پلاسکو، اولین ساختمان بلند دوره تجدد دهه‌های اخیر، با بیشترین صدا و خسارت و گرفتن جان چندین نفر درون خودش، فرو ریخت و به خواب ابدی رفت. هنوز خبرها در حال تکمیل‌شدن است، اما دیگر آمیدی به زنده‌بودن فرشتگان نجات نیست. ممکن است افراد دیگری هم زیر آوار باشند، اما نقش اول این داستان تلخ و باورنکردنی آتش‌نشانی هستند که برای جان و مال مشهربانانشان به آتش زدند؛ در آتش ماندند و هنوز هم مردم نگران آنها و خانواده‌هایشان هستند.

حادثه یکباره و بهت‌آور، یک شهر را تکان می‌دهد؛ ساختمانی که همه می‌شناسند و با آن خاطره دارند، ساعت‌ها در حال سوختن بوده و به همین دلیل میلیون‌ها چشم و دوربین و موبایل لحظه انتشارش را که با خودش جان‌هایی را به کام مرگ می‌برد، دیده و ثبت کرده‌اند. وقتی پلاسکو ریخت، دود سیاه آتش خوابید و دود سفید مرگ، موقتاً بلند شد؛ احتمال‌ها برای نجات کم بود و راه‌های دسترسی کمتر و کمتر و خیلی زود با شروع آواربرداری، آتش قبل از اطلاع از جان محبوس‌شدگان، دوبار جان گرفت و تا لحظه تنظیم این گزارش ادامه داشت. داستان پلاسکو و مالکان و ساکنانش را بیشتر مردم می‌دانند، اما اگر هم نمی‌دانستند در همین چند روز خوانده‌اند. ساختمانی قدیمی و خسته که حتماً طاق‌ت چند ساعت سوختن و انفجارهای کوچک و بار سنگین چندصدهزار کیلوپی پارچه‌های در حال آماده‌سازی برای لباس‌های شب عید را نداشت و این، شاید، کمترین احتمالی است که فرمانده عملیات آتش‌نشانی و مدیریت بحران باید پس از چند ساعت سوختن بی‌وقفه ساختمان بررسی می‌کرد. پلاسکو که ریخت، با خود مدیریت شهری، مدیریت بحران، اصول و قواعد اعلام شرایط بحرانی و خطر و به‌خصوص اصول انسانی و اخلاقی و فرهنگی را هم به چالش‌ی بزرگ کشید تا از خودمان بی‌رسیم از هر یک از این حوادث، چقدر درس عبرت می‌گیریم و چقدر از این درس‌ها را عملی می‌کنیم؟ «شرق» همین چند روز قبل در سالگرد حادثه خیابان جمهوری و مرگ دلخراش آن دو زن، فرصت مرور این حادثه را داشت. حادثه‌ای که به طور کامل مشخص نشد بر اثر غفلت و سهل‌انگاری یا کمبود امکانات آتش‌نشانی بود یا عجله و ترس آن دو زن یا هر دو؟ برای آن حادثه، از رئیس‌جمهور تا شهردار تهران، دستورات ویژه‌ای دادند تا شاهد تکرار چنین حوادثی نباشیم؛ اما نه‌تنها گزارش‌های تهیه‌شده گزارش‌هایی شفاف، کامل و قانع‌کننده برای افکار عمومی نبودند، بلکه اقدامی به منظور اصلاح شرایط برای حل حداقل همان خیابان، یعنی خیابان جمهوری، نکردند و این‌گونه بود که چند متر آن طرف‌تر، این‌بار برج نوستالژیک پلاسکو با ۱۷ طبقه و حدود ۶۰۰ واحد صفی فشرده‌شده به مه، به کام آتش رفت و به جای دو نفر، تا به حال جان حداقل ۲۰۰ آتش‌نشان را گرفته و متأسفانه باید منتظر افزایش این آمار باشیم.

آتش‌نشانی چه داشت؟ چه کرد؟ چه باید می‌کرد؟

قسمت سوم این سؤال، قسمت مهمی است که در این شرایط باید فعلاً کنار گذاشت تا گزارش‌ها و آمارهایش بیشتر و کامل‌تر و در آramش بررسی شود. اینکه آتش‌نشانی تهران تجربه زیادی در حریق‌های بزرگ دارد، بر کسی پوشیده نیست، اما در هر بحران و حادثه‌ای شرایطی پیش‌بینی‌نشده وجود دارد که دقیقاً به دلیل عدم ملاحظه در موقعیت، خودشان را به بدترین شکل ممکن نشان می‌دهند و قطعاً در این حادثه دلخراش چنین شرایطی وجود داشته است. بنابر اعلام سخنگوی سازمان آتش‌نشانی، در ساعت ۷:۵۹ آتش‌سوزی ثبت و حدود ۲۰۰ آتش‌نشان به محل اعزام می‌شوند. در مجموع ۱۰ ایستگاه آتش‌نشانی به همراه ۱۵ تانکر آب و سه دستگاه بالابر همراه با بیش از ۲۰۰ آتش‌نشان، عملیات اطفای حریق در ساختمان پلاسکو را آغاز کرده و علاوه بر آن، تعدادی از ایستگاه‌های آتش‌نشانی نیز در اطراف این ساختمان به حالت آماده‌باش درآمده. ملکی با این عبارت خبر می‌دهد که «به صورت چشمی حریق از طبقات هشتم و نهم این ساختمان آغاز شده و عمداً در ضلع غربی و شمالی ساختمان نمایان بود. تعدادی از کارگاه‌ها و فضاهای داخلی ساختمان پلاسکو کاملاً شعله‌ور شده و شعله‌های آتش به طبقات فوقانی نیز سربایت کرده بود که آتش‌نشانان از چند جهت عملیات برای اطفای حریق را آغاز کرده و با اقدامات انجام‌شده خوشبختانه درحال‌حاضر شعله‌های آتش مهار شده و بیش از ۹۰ درصد حریق به طور کامل اطفأ شده است». ملکی این خبر را در ساعت ۹:۴۰ به ایسا داده و تکمیل کرده است که گروهی دیگر از آتش‌نشانان با مراجعه به طبقات نجات نجات را آغاز کردند، با توجه به اینکه برخی از کارگاه‌های تولیدی در این ساختمان شیفت شبانه نیز داشته‌اند، آتش‌نشانان چندین نفر را از داخل کارگاه‌ها نجات داده و به محل امن انتقال دادند». او در نهایت اعلام می‌کند: «درحال‌حاضر همه چیز تحت کنترل بوده و آتش‌نشانان در حال انجام عملیات کمک‌گیری و تخلیه دود هستند». کولیوند، رئیس اورژانس از اعلام می‌کند که در اثر این آتش‌سوزی حدود ۴۰ نفر مصدوم شده و به بیمارستان منتقل شده‌اند. در فاصله این خبر تا ساعت حدود ۱۱:۳۰ اتفاق‌ها طور دیگری رقم می‌خورد؛ بعد هم بنا بر آنچه در تصاویر و ویدئوهای منتشرشده مشخص است، با انفجارهایی که در طبقات هشتم به بالا رخ می‌دهد، پلاسکو یکباره در خودش فرو می‌ریزد. سخنگوی آتش‌نشانی از همان لحظات اولیه، درحالی‌که بغض و بهت حادثه از دست‌دادن همکاران خود را دارد، به خبرنگاران و تلویزیون اعلام می‌کند علاوه بر همکاران خود، تعداد دیگری از کسبه ممکن است در ساختمان بوده باشند؛ چراکه بارها به آنها تذکر داده‌اند، اما به دنبال اظهار و اسناد خود به ساختمان بازگشته‌اند. این اظهار نظر، یعنی اینکه راه تردد باز

جامعه

عکس: حسین افضلی، ایران

بررسی «شرق» از عملکرد آتش‌نشانی و شهرداری و دولت در حادثه پلاسکو

نجات‌دهنده زیر آوار

دارند. بازار تهران سال‌هاست که تنها به خاطر شرایط ناامنی که در مورد تأسیسات شهری نظیر کابل‌های برق وجود دارد، باید یک رنسانس ایمنی داشته باشد، اما به دلائل و ملاحظات زیادی که اصلا نمی‌توان وارد بسیاری آنها شد، تاکنون در همین وضعیت باقی مانده است؛ محدوده‌ای تاریخی و قدیمی و فرسوده با دسترسی‌هایی محدود و معایری تنگ که به قول معروف اگر اتفاقی درونش رخ دهد، حتی دسترسی برای نجات هم ندارد و به نظر می‌رسد خوب است کابوس اتفاق پلاسکو را ساکنان بازار هرروز ببینند تا اندکی نگران شوند و حساسیت و واکنش و اقدام عملی داشته باشند.

آتش‌نشانی وسط دعوی دولت و شهرداری

از همان ابتدای حادثه ریزش ساختمان پلاسکو، بسیاری از مسئولان در مدیریت شهری عامل این خسارات را کم‌کاری دولت و در ادامه، نداشتن تجهیزات لازم برای آتش‌نشانان اعلام می‌کردند. این موضوع البته در عین طعنه به دولت، قبول عینی و صریح این واقعیت است که تجهیزات آتش‌نشانان در این حادثه نقص داشته است. مرتضی طلایی، نایب‌رئیس شورای شهر تهران، در توییت خود نوشت: «آتش‌نشانان فریاد زدند: پول بدهید دستگاه بگیریم، فریادش را به جان خریدم، او راست می‌گفت اما درد ما را نمی‌دانست»، او در ادامه هشنگ «دولت-حرف»، را گذاشته و در تویییت دیگر نوشته بود: «عه‌ای در این شرایط به دنبال منافع خودشان هستند».

البته این عبارات را سایر اعضای شورای شهر که در این دو روز در محل حادثه یا در تلویزیون صحبت می‌کردند، تکرار کرده و بخشی از تقصیر را به گردن دولت انداخته بودند. اما اعلی نودریور، معاون سابق شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های سراسر کشور که تا همین چندوقت پیش در جریان روند کمک‌های دولت به شهرداری‌های سراسر کشور بود

و برکنار شد، دربارن‌به «شرق» توضیح داد و گفت: واقعیت این است که از سال ۷۹- ۸۰- که ۱۶ دستگاه ماشین‌آلات ک‌راهی برای آتش‌نشانی‌های کلان‌شهرها از جمله تهران خریداری کردیم، تا امروز تجهیزات سنگین دیگری از سوی دولت‌ها خریداری نشده است. در دولت‌های قبل تا دولت یازدهم حتی برای تسهیل در شرایط تأمین نیازهای آتش‌نشانی‌ها و کاهش خسارات هم کاری نشده بود.

وی افزود: در سال ۹۳ و چند ماه پس از حادثه خیابان جمهوری و فوت دو زن در آن، سند آسیب‌شناسی آتش‌نشانی و ضرورت‌های ایمنی در تهران تهیه و به دولت ارسال شد. در یکی از بندهای آن تأکید کردیم که با توجه به محدودبودن تعداد ناظران و مأموران ادارات کار برای بازرسی کارگاه‌های تولیدی، ادارات کار، گزارش سازمان‌های آتش‌نشانی درباره نایلم‌بودن واحدها را قبول و به منزله گزارش خودشان تلقی و درباره آن اقدام کنند اما آنها نپذیرفتند. در نهایت

هم قرار بر این شد که گزارش آتش‌نشانی را در اولویت بررسی خود قرار دهند و به این ترتیب نزدیک به ۲۰۰ هزار کارگاه تولیدی شبیه آنچه در خیابان جمهوری حادثه ایجاد کرد، تعطیل شد. درباره این ساختمان هم قطعاً خطراهای زیادی وجود داشته که به آنها توجهی نشده و مسئولان ادارات کار و سایر مسئولان در مدیریت شهری باید در این مورد پاسخ‌گو باشند.

نودریور افزود: در دولت‌های قبل درباره تأمین تجهیزات آتش‌نشانی کمکی نشده بود تا اینکه ما در سال‌های ۹۳ تا ۹۵ در ماده ۱۲ قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران اعتباری بالغ بر ۲۰۰ میلیارد تومان را برای خرید تجهیزات آتش‌نشانی قرار دادیم اما هر بار در دولت مصوب می‌شد و در مرحله مبادله موافقت‌نامه با سازمان مدیریت بحران به دلیل نبود منابع متوقف می‌ماند.

در این میان البته روایت‌های دیگری هم وجود دارد؛ چه سه سال قبل و در جریان فوت دو زن در آتش‌سوزی خیابان جمهوری و چه در این حادثه، مدیریت شهری بارها درباره کمبودهای آتش‌نشانی صحبت کرده است و این کمبودها بر کسی پوشیده نیست اما باید پرسید این کمبودها آن‌کجا ناشی می‌شود؟ خوشباز، رئیس سازمان آتش‌نشانی، در گزارش خود به شورای شهر تهران در این حادثه گفت: در حادثه آتش‌سوزی خیابان جمهوری ترلززل روحی در میان نیروهای آتش‌نشانی، کاهش اعتماد مردم و کاهش ریسک‌پذیری نیروها در تحویل تجهیزات سنگین سازمان، از مشکلاتی بود که در این حادثه به وجود آمد. در همان جلسه احمد دنیامالی، رئیس کمیسیون حمل‌ونقل و ترافیک شورای شهر تهران، گفت: «این دو عزیز جان خود را از دست دادند که نباید این‌طور می‌شد و دوستانم در شهرداری باید در بحث تجهیزات خود در سازمان آتش‌نشانی بازنگری داشته باشند. اگر نقص فنی نردبان و بازشدن آن را ببیزیم، چگونه می‌توان شلنگ‌هایی که آب می‌دادند را توجیه کرد. در این حادثه آقای قناعتی در محل بودند و شلنگ‌هایی که از همه جای آنها آب نشت می‌کرد را مشاهده کردند. آیا در این مورد هم شرکت سازنده مشکل داشته است که شلنگ‌ها آب می‌دادند؟» پس از این جلسه شورای شهر جلسات و مصوبات دیگری در این چند سال برای سازمان آتش‌نشانی و خود آتش‌نشانان داشته است اما گویا این پروسه اهمیت‌دادن به نیاز آتش‌نشانی چندان هم فعال و به‌موقع و کامل نبوده است. زیرا رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران مردادماه در توضیحی در کانال تلگرامی خود گفته بود: «از ۱۴۰ میلیارد بودجه ارتقای تجهیزات آتش‌نشانی، فقط ۲۵ میلیارد آن به آتش‌نشانی پرداخت شده است». این یعنی نقص که بالاخره جایی خودش را نشان می‌دهد و در حوادثی این‌گونه خشک و تر را با هم می‌سوزاند و چاره‌ای و فرصتی برای توضیح نمی‌گذارد.

فقدان برآورد ریزش

در ساعات گذشته ریزش بسیاری از کارشناسان HSE و آتش‌نشانی که تجربه مشابه داشته‌اند، اقدام آتش‌نشانان در این حادثه را بررسی کرده‌اند و یکی از مهم‌ترین مسائلی که گفته می‌شود، فقدان احتمال ریزش ساختمان است. علی نودریور، معاون سابق سازمان شهرداری‌ها با اشاره به سازه ساختمان پلاسکو به خبرنگار «شرق» گفت: اگر از موضوع فرسودگی ساختمان بگذریم، باید به اسکلت فلزی این سازه که پوشش ضد حریق نداشته، اشاره کرد و پس از چند ساعت اشتعال مداوم احتمال پیچش و چرخش داشته است. در کنار همه این‌م موارد، به مخازن گازوئیل در ساختمان هم باید اشاره کرد که همه اینها باید از سوی فرمانده عملیات محاسبه و ارزیابی می‌شد و در نهایت گزینه احتمال ریزش را جدی می‌کرد. نودریور افزود: از سوی دیگر آتش‌نشانان با آن روحیه فداکارانه علاوه بر نجات جان افراد برای تکمیل کار خود و نجات اموال مردم، در حال ادامه کار بوده‌اند و نمی‌توان گفت چرا آنها آن زمان آنجا حضور داشته‌اند چراکه نزدیک به چند صد میلیارد اموال مردم در آنجا بوده است. رحمت‌الله حافظی هم به «شرق» گفت: هنوز برای برآورد دلایل حادثه زود است اما در برخی از موارد نظیر احتمال ریزش ساختمان و محل‌های قابل اشتعال مجدد برآورده دقیق نبوده است. اسکلت ساختمان پس از چند ساعت سوختن قطعا دچار تغییر شده است.

خبر

آخرین خبرها از حادثه پلاسکو

احتمالا کسی زنده نیست

● **شرق:** آخرین خبرهای رسیده از ویرانه پلاسکو حاکی است آتش‌سوزی زیر آوار تا ساعات پایانی شب گذشته ادامه داشت و با توجه به حجم عظیم خرابی و آتش‌های زیر آوار، امکان زنده‌ماندن افراد بسیار ضعیف است و مقامات مسئول اعلام کرده‌اند ممکن است تعدادی از شهروندان نیز زیر آوار مانده باشند. بر اساس گزارش‌های خبرنگار «شرق» از محل حادثه فقط احتمال داده می‌شود چندنفری که در موتورخانه محبوس شده‌اند، زنده باشند. هرچند به گفته مقامات مسئول با توجه به‌شدت حرارت که احتمال داده می‌شود تا ۶۰۰ درجه در برخی از قسمت‌های آوار باشد، امکان زنده‌بودن افراد بسیار بسیار ضعیف است.

آواربرداری بسیار کند پیش می‌رود و علت آن هم حجم عظیم تخریب است. مأموران با هر لایه آواربرداری سگ‌های زنده‌یاب را با احتمال اینکه بوی انسانی احساس کنند و پارس کنند، به محوطه می‌برند. آن‌طور که خبرنگار «شرق» گزارش داده است، در یکی از مراحل آواربرداری یکی از سگ‌های زنده‌یاب به بار پارس کرده است؛ هرچند امدادگران به آن محل رفته و تلاش کردند آواربرداری کنند اما از آنجایی که وضعیت بسیار وخیم بوده و احتمال اینکه آوار روی فردی که احتمالاً زنده است، ریخته شود، زیاد بوده، از انجام کار منصرف شدند. همچنین گزارش شده تا ساعت هشت شب (زمان ارسال خبر) دادستان تهران، سردار ساجدی‌نیا، تعدادی از نمایندگان مجلس تهران، استاندار، شهردار و تعداد دیگری از مسئولان در محل حاضر و پیگیر وضعیت بوده‌اند. بر اساس گزارش سعید برآبادی خبرنگار «شرق»، زمانی که خبرنگاران به نمایندگان مجلس رویه‌رو شدند، با آنها درباره افرادی که گفته می‌شد بی‌خانمان بوده‌اند و شب را در ساختمان پلاسکو می‌گذرانده‌اند و احتمال اینکه این افراد هم مدفون شده‌ی زیر آوار باشند، سؤال کرد که یکی از نمایندگان گفت این موضوع را از طریق مجلس پیگیری خواهد کرد؛ هرچند تاکنون خبری در این خصوص به دستشان نرسیده است.

همچنین یکی از آتش‌نشانان حاضر در محل که برای استراحت چند دقیقه‌ای از محوطه دور شده بود، به خبرنگاران گفت: وضعیت بسیار بغرنج است؛ لایه‌به‌لایه آواربرداری می‌کنیم؛ این کار زمان‌بر است و باید به این نکته توجه کرد که افراد گرفتار تا ۷۲ ساعت می‌توانند زنده بمانند. او در پاسخ به این سؤال که قبلاً دیده شده حتی افرادی یک هفته زیر آوار زلزله زنده بوده‌اند، گفت: البته که مشیت الهی را نباید فراموش کرد اما یک تفاوت در این دو نوع حادثه بسیار مهم است؛ اول اینکه هنوز آتش زیر آوار روشن است و هر لایه که برداشته می‌شود، ما همچنان سعی می‌کنیم آتش را مهار کنیم و گاهی زنده می‌شود؛ دوم اینکه حرارت ناشی از این آتش‌سوزی باعث می‌شود زنده‌ماندگان احتمالی بر اثر این آتش جان خود را از دست بدهند یا بسوزند یا خفه شوند؛ بنابراین وضعیت با آوار زلزله متفاوت است. براساس شنیده‌های خبرنگار «شرق» گفته می‌شود ۲۰ آتش‌نشانی که مرگ آنها تقریباً قطعی شده است، از آتش‌نشانان زنده واکثراً فرمانده عملیات بوده‌اند. روز گذشته شهردار تهران نیز اشاره کرده بود تعدادی از محبوس‌شدگان از ارشدان آتش‌نشانی هستند. شنیده شده است که برخی از آتش‌نشانان و فرمانده‌هان عملیات که بازنشسته شده‌اند نیز خود را به محل رسانده‌اند و با توجه به وضعیت موجود در حال امدادرسانی و جابه‌جایی شیفت با همکارانشان هستند.

سخنگوی آتش‌نشانی و ستاد بحران اعلام کرده است امدادرسانی بی‌وقفه و تا زهان بیرون‌کشیدشدن همه اجساد و زنده‌ماندگان احتمالی ادامه خواهد داشت.

شهرداری سرپرست دادرسرای جنبای تهران نیز در جمع خبرنگاران گفت: هیچ جسدی به دادرسرای جنبای تحویل داده نشده و البته جسدی هم بیرون آورده نشده است و به محض اینکه خبری در این خصوص داشته باشیم، اعلام خواهیم کرد.

مارکو پولو
دوره‌گردی
شرکت ایرانیگردی مارکوپولو

هتل مزرعه معین فومن
۵ ستاره
تلفن هتل ۰۱۳۳۴۷۳۴۴۵۸

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

آژانس هایسای و بین‌النالی راه‌سبز
Since 1975 Green way tour and Travel Agency

قیمت های کاملاً استثنائی به مقصد
بلیط رفت و برگشت
آمریکا- کانادا- اروپا

لس آنجلس ۳۴/۰۰۰/۰۰۰ ریال	دالاس ۲۶/۴۸۰/۰۰۰ ریال
سانفرانسیسکو ۳۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال	تورنتو ۲۷/۴۰۰/۰۰۰ ریال
پاریس ۷/۸۹۰/۰۰۰ ریال	

راه‌سبز
۸۸۱۰۶۸۶۸